

Artykuł stanowi próbę syntetycznego spojrzenia na kino węgierskie, [drug](#) podejmujące temat komunistycznej przeszłości czasów Jánosa Kádára. Autorka omawia charakterystyczne koncepcje "pisania" historii "miękkiej dyktatury" w filmie, [information pills](#) dokonując przeglądu około 15 tytułów, [this web](#) zrealizowanych od lat 80. XX wieku do dnia dzisiejszego. Zwraca uwagę na współistnienie dwóch tendencji "nostalgicznej, powszechnej od upadku systemu socjalistycznego do początków trzeciego tysiąclecia, oraz antynostalgicznej, rozrachunkowej. Pierwsze zakusy deziluzji, przełamania utrwalonego w kinie sposobu myślenia o epoce gulaszowego komunizmu przyniosły dopiero ostatnie lata.

ISSN: 1733-165X